

ЗАВЕТИНЕ⁺

ISSN 2406-0399

новине српске ренесансе * стооке васељенске новине будућности

Број 26 – 27 - Београд, април 2020. Година VI

Ускршњи двоброј

Повремени Књижевни додатак
листа **Заветине+** Библиотека
ПРЕТЕК

Бела Тукадруз
ЦЈЕЛОМУДРИЈА
овог света
ИЛИ
ЕНЦИКЛОПЕДИЈА
УВРЕЖЕНИХ ПРЕДРАСУДА

РОМАН СА БУВЉАКА

Пролегомена

НЕДОВРШЕНО ДЕЛО. - *СВЕ завршава* (не на гробљу, или на ломачи, већ) на „Хановеру“ – земунском бувљаку, старом пола века. На њему цвета и никад не прецветава неописана и чувена **уметност махагонија**, уметност ствари које су надживеле своје мајсторе и сопственике! Бувљак је – истовремено, левак који све усисава и рудник чудесан!

Сваке недеље, од шест ујутру, на тремеђи последњих станица аутобуса 15, 78, 18 и Новосадског аутопута, ради пијаца половних ствари, на којој буде и преко две хиљаде продаваца и петнаест хиљада купаца! На тој пијаци може се купити у бесцење свашта, од старинских телефона и стоних лампи до зимских капута и старих књига из минулог века. Пијаца се налази у продужетку Првوماјске, на Батајничком путу и делу Бачке улице. Продавци су заузели и Стару

окретницу код урбаног насеља Меандер и запосели тротоаре бензинске пумпе. Бувљак је у суштини једна дуга улица и два мала попречна сокака, на чијим тротоарима и травњацима локално становништво, али и продавци из Пожаревца, Младеновца, Беча и Милана нуде разну робу. Реч је о онима којима је ово једини посао, па се у зору отимају ко ће да заузме бољи положај на прашњавом друму. Пре двадесетак година, ту се продавала шверцована, квалитетна роба из западноевропских земаља (скупа гардероба, ретки уређаји, антикварни предмети и књиге). Данас је то типични вашар српске сиротиње, јер се за мале паре продају старе кућне ствари и подрумско смеће, предмети из контејнера и крадена роба. Купци су пензионери, сироти беспослени људи, они који пазаре за 100 или 200 динара гардеробу или храну сумњивог порекла. Овде долазе и пасионирани посетиоци бувљака из других градова. Тако је било и у недељу 12. августа 2012. године, отишао сам, на земунски бувљак, у трагању за неким старим стварима (грамофонским плочама, алатом). Видео сам - румунски веш се продаје – по 50 динара, гардероба од 100 до 300 динара, видео - записи циганских свадби - 100 динара, мобилни телефони - од 200 динара навише, свеже месо сумњивог порекла (пилетина и говедина) - 210 динара, бицикли – 1400 динара, рерне и шпорети - 1800 динара, компјутери – 2600 динара, кухињски и други намештај 400 – 600 евра...

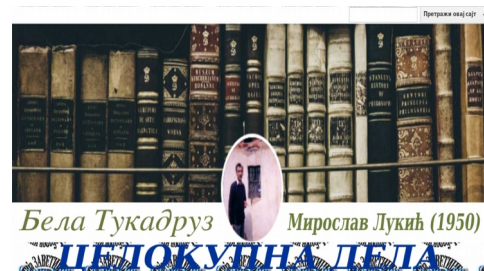
Један је нудио књиге из доба социјалистичког самоуправљања, ценио их је 20 динара. Чекиће по 100 динара, и плоче рок групе “Be Gees” и Stivija Vondera.. („Не знам ко су они, али највише муштерија имам за те плоче. Чистио сам кућу једне госпође која је хтела да их баци. Замолио сам је да узмем плоче и

сад их продајем. Иду ко алва!“) Недалеко од овог продавца продају кожни намештај, фотелје, двоседе, троседе, цена од 400 – 500 евра подразумева и транспорт до стана купца. У дворишту једне оближње куће нуде копије античког оруђа, сагова и посуђа од месинга. То је и најскупља роба на бувљаку, и њена цена редовно премашује 2000 динара.

Кад сам пришао том дворишту где се наводно продаје најскупља роба, испред капије су нудили драгулије, чак и неке мале кучиће, брда чипки, сабрана дела Јосипа Броза, Лењина, Маркса и Енгелса, порнографске филмове и старе часописе, свежу рибу, нека половна врата и прозоре и неколико великих цакова умазаних блатом пуних не кукуруза већ старих књига и неких фасцикли.

- Пошто све то? - Ево, имаш двоја врата, два прозора, 12 цакова са књигама и папирима...

Старе књиге – предратна издања. *Забрањене књиге, одстиранене из библиотеке града Београда, Земуна, Ниша, Нової Сага* (печатиране печатом комунистичке власти). Шта ће то мени? Помислих, уосталом како да све то пренесем до стана?

Бела Тукадруз Мирослав Лукић (1950)
ЦЕЛОКУПНА ДЕЛА

изабрани романи Бела Тукадрузови
из *Циклуса*

УМЕТНОСТ МАХАГОНИЈА ПРЕТЕК

Чекају на **агилне издаваче**

**У ДРУШТВУ ПУСТИЊСКИХ
ЛИСИЦА (2005)
УЈКИН ДОМ (1997)
ЦЈЕЛОМУДРИЈА
овог света (2020)
ПАСИЈА ПО АМАРИЛИСУ (2008)
ДОКТОР СМРТ (2003)
СЕВЕРЦИ (2011)**

УЛАК или застава „Заветина“

Ове новине не финансира министарство културе, већ филантропи из Србије, Европе и света, зато су оне можда једине независне новине на Балкану!

ЗАВЕТИНЕ+ ISSN 2406 – 0399

излази најмање 4 пута годишње * Штампана се само на папиру од броја 10-11/2019 * Цена штампаног броја 300 дин. Дигиталног примерка (ПДФ - путем електронске поште 130 дин) * Годишња претплата за Србију 2000 дин.* За Европу 40 евра * За Америку и Русију 50 долара Одговорни уредник **Бела Тукадроз** * Заменик уредника **Александар Лукић**. * Изд. Сазвежђе ЗАВЕТИНЕ (Мирослав Лукић), 180 309 Београд Улица Сердар Јанка Вукотића 1/13, тел. +381653006950. * Припрема и штампа: Бела мануфактура Rees. - Рукописи се не враћају. Прилози се хоноришу према могућностима "Заветина" Секретар редакције др **Димитрије Лукић**. Од броја 5 новине се штампају на папиру и на Цду. Ликовно решење знака препознавања часописа: **Рајмонд Панџић Звишки**.

© Copyright обавезан, Мирослав Лукић

УПУТСТВО ЗА ПРИПРЕМУ РУКОПИСА

Да бисмо објавили прилоге, или вести које нам шаљете, морају бити кратки, тачни, потписани и откуцани ћириличним или латиничним писмом српске азбуке, иначе бацамо... Тачније: потрудите се да у предмету (subject) имејла прво напишете своје презиме. Електронску пошту шаљите на адресу miroslav7275@gmail.com. Текстове шаљите као Word dokument (.doc) опцијом attach a file, у фонту Times New Roman или Arial, откуцане ћириличном тастатуром. Нове књиге, часописе, обична писма или фотографије, шаљите на адресу "ЗАВЕТИНЕ+" - Мирослав Лукић, 180 309 Београд Улица Сердар Јанка Вукотића 1/13

(Наставак са насловне стране)

- Ел може сто евра за све то, за прозоре, врата и шест џакова књига? Ево дајемо и три кила шарана!

- Да видим даље, ово ме не занима, старе књиге, фуј. Овде нико не чита ни нове!

У трећој врећи било је више од четрдесетак фасцикли, и на свакој је било написано – „Предмет: ЈЕГУЉА“ . Сасвим лежерно сам одвезао једну од тих фасцикли ишчекујући да угледам неке фотографије јегуља, или текстове о овој врсти рибе; али ништа од тога! Угледао сам наслов неког текста откуцаног писаћом машином „ОТПИСАНО ДЕЛО“. И прочитао прву страницу:

„... Достојевски је убрзо постао члан мале партије Спешњова. На састанцима се неколико месеци пред хапшење Достојевског појавила нова личност - гардиски поручник Момбела. Достојевски је према том човеку осетио симпатију због његове патничке судбине, живог интересовања за поезију. Достојевског је Момбела наговарао да створи нешто велико, да напише роман, и приморао га да узме 500 рубаља у сребру...“

Спешњов је је у ствари био у Русији претеча бољшевика. Он је, у четири ока говорио, да треба подривати тупи страх и бесмислену покорност који су вековима уливани народу. Тако поуздано, упорно и стално треба припремати терен... (стр. 141)

Спешњов је говорио (Петрашевском) : "Ти желиш да знаш да ли бих могао да убијем? Ван сваке сумње. Макар само зато да бих ти доказао да имам право да водим људе ка бољој будућности. Вође и реформаторе човечанства пре свега карактерише способност да могу да се одрекну библиских забрана и јеванђелских предрасуда и да смело уништавају све који сметају победи њихове идеје. Они, иначе, не би постајали великани, а ход историје би се прекинуо"... (стр. 142)

Петрашевски је опоменуо Спешњова: " Ти, Спешњове, хоћеш да постанеш диктатор. А то је смрт револуције" (стр. 143).

"Петрашевски је гледао право у лице саговорнику, ватреним, искреним, скоро наивним очима. Спешњов је мамио слушаоца непрозирним погледом грабљиве и лукаве звери која милује и опчињава своју жртву" (стр. 143).

*

"РУЛЕТ" - драматизација "Коцкара" - никада није постављена. Редитељ је копију изгубио, а оригинал сам спалио.

Тајна полиција је пратила Достојевског и била је добро обавештена шта је поручник Григорјев прочитао на једном априлском ручку код Спешњова. Ко је одао Достојевског да је прочитао на том ручку писмо Бјелинског, јер сви су ту били своји, сигурни људи?

Тајна полиција је вешто убацивала своје агенте - провокаторе свуда. Они су деловали солидно у сваком погледу и тешко их је било прозрети. Зна се име хуље на основу чије је подле доставе ухапшен велики писац.

Отписано дело ме је научило нечему важном : да међу најбољим пријатељима, међу онима који су ме подстицали откако их знам потражим достављаче. Међу тим својим и сигурним људима, пронашао сам тројицу Момбела!

О томе би вредело написати књигу, новелу, или само есеј, смешан, наравно. (...)

Завртело ми се у глави. Препознао сам стил. Али да у Циганима не бих побудио сумњу, прегледао сам још двадесетак страница и видео да је ту у целини Сенковићев рукопис - драматизација „Коцкара“ по роману Достојевског. Повезао сам брзо ствар. Завезао фасциклу, претурао по врећи, видео да и на другим фасциклама има назнака „Предмет Јегуља“. И пошао даље. Видевши да нисам одушевљен садржајем врећа, Циганин смањи цену: „Ево, даћу све вреће за педесет евра, толико сматрам вреди, ко један метар дрва. Целе зиме можете да потпаљујете ватру...“

- Откуда вам све ово? Где сте то дрпили?

- Сјасли, то још одине! Неки лудак се - шамо преко ње ми њецамо - предозиро, замало да изгори. Не пије само виски, него шмрче и бели прах. Да се нисмо затекли на лицу места, кукала би му мајка. Али ми смо га некако изнели из запаљене викендице, па смо успели да спасемо и књиге и папире неке, и прозоре, и двоја врата, ова.

- Навратићу мало касније, идем да потражим оно због чега сам дошао на пијац, рекох Циганину. И удаљих се, да се у ствари приберем.

Шта се догодило са њуковником Амарилисом? Јер највероватније да је то била његова викендица преко Дунава? Шта је изгорело, а шта је спасено?

Да ли је преживео? Преживео је, наравно, а успут се „ослободио“ „архива“ за који би издавачи у свету дали брдо пара!

Није ли свако од вас, који ћете једном читати све ово, приметио понекад необичне мисли у себи, како светле као свици у јунски сутон? То Бог дејствује на вас кроз мисли. Верујем да сте се

Ја сам писао *шо шшо сам писао* - преко воље - можда и да не бих учио?....

17/10/75. Синоћ :Несаница.

Повраћа ми се. Шта је са мојом утробом?

Данас срео сликара З. Ј. Каже да живи у напуштеној радничкој мензи покрај Пека, чека посао и новчану помоћ општине. Врло добро изгледа, покушавао је да ме увуче у своју причу о тајнама природе и вечном кретању.

Привлачност предела; Каона, Турија.

Када бих поседовао један шубарасти дрежуљак.... (...)

Бележница "Бело",
јесен 1975, Мишљеновац

Б. Т.

Преписка

Христос Воскресе, Мирославе, Бела Тукадрузе!

Драги брате Мирославе,

Христос Воскресе!

Радосни пуно, мира и прибрале сталожености за рад на Твоје делу која се више него радо сећам. Твоје вредноће, шакође, и изотпшености од механџија и мешешара. Срећом, твоја уверености у правовредности твојога рада је несаломива и донеће, ако већ не даје, илодове.

Нисам сигуран, али мислим да Ти сада живиш у Шведској.

У свему, ишћам Те како си и чега има лејој новој код штеде?

Ја сам и даље у Бечу. Додуше, с времена на време, будем и у Београду и Новом Саду.

Пишем и даље са несмањеном жељом да сиварам и да чиним у сиварима писања оно шшо моју.

Ових дана ишћем један дужи рад под насловом "Сива зона књижевности. Књижевности и ирљаве руке". Мислим ири шоме на српску савремену књижевности, на њене неирлике и безчасја. Рад неће биши тошов ире јуна-јула ове године. И шшо, ако дој да.

Сетих ше се на данашњи дан. Присћуи швоме сајћу имам делимично, но и шшо ми је довољно да уживам у његовом

бојашћиву. Пре свега у швојој хуманисћичкој мисији изирање једној бољеј, ираведнијеј књижевној свејта. Иако ова иоследња реченица изгледа као да је извађена из ирограма какве иолићичке иариије, она мора биши ионављана, у најмању руку сшога, шшо неираведан и иочесшо зликовачки свећ књижевности, као рак-рана влада неиросвећеним делом српске књижевности и ошћећује је здушно и на један ироклейши, ијаволски начин. Српском књижевношћу одавно влада кланица и кланички иринџи. О љубавном уделу Божје речи у шоме иослу нема, за сада, ни товога. Неолиберална, мрзишељска душа књижевних изрода влада српском књижевном сценом шшо, долно и здушно. Кеџмановић и Табашевић, њихова ирозна дела "Тој је био врео" и "Заблуде Св. Себасћијана" - неисмена шшва, неисмених, уз шшо иосве недаровићих аутора, без сисасишељској замаха и сисасишељске иншћеленџије, шакође без штраја хуманисћичке ноше у њиховим оиускулама, да нећоворимо о недосћашћу илемсћива духа - влада, боље рећи насћавља да влада, српском књижевнокланичком сценом. Но, да се шшо чињеница може свесћи само на њих двојцу. Исћих има као кусих иаса ио улицама Београда, Новој Београда и њихових иредирања. Младосћ, необразована, нервозна и исхищрених тесћи и радњи, нарџисондна и кукавичка у иорџању развоја људске душе, хиша да иодиине себи сшоменик, несозерџални, од иеска мешаној аморалним рукама ирадишеља и иодљудима из књижевној иодсвећта који долазе са немислећеј шемеља ироклейшој кайићализма и ирошћивхуманисћичкој илобализма, чији су они деца, ни мало невина. Где су српски Малрои, где српски Арпиур Кесћилери, где Манес Шћерберери, где Жилијен Бенга, где је српски Ками? Проклейша, сиротићска земља Србија без ојомињача, без узбуњивача, земља без оздљбне књижевно-есћейске иолемике, ево већ иуних чећргесей година. Но, у нашем животићном добу, осћашћак живишћа ировесћи у сећању на шшо шшва је дила добра књижевности, знаиши шшо, диће шакође иредашћо вери да, ишћак, нишшва није изиубљено. Књижевности, она добра и узвишена, не живи за шренушћак, нећо за векове, за њу изиубљених иедесей година не значи нишшва.

У шшој изиубљености живеће, додуше, они који боља времена књижевности не иознају, и којима, иоследично, сшога недосћашћу увиди у ешћичко-есћейшћика мерила скромности иомешане са снаћом давања, а ио цену (да, цена је ишу иоседно важна) иудиика ионако неираведно и неиошћено сћеченој (освојеној на начин Хунској вође) месћта у шћокovima савремене српске књижевности. Савременосћ, ишћак, није мерило за иосћојане вредности, које се у њој иочесћо и не ирећознају. Један мудар човек је својевремено рекао да се "у шемељима свакој облика цивилизације налази идеја да човек своје досћојансћиво (ја догајем књижевно досћојансћиво) и свој истински иденитићешћ не иради на ономе шшо јесћи - диће од крви и меса - већ на ономе какав би морао да буде: ушћеловљење неиролозних животићних квалитићешћа, вредности које обликују оно најбоље у човеку, које огражавају људско досћојансћиво". И, догајем - нужно морам да додам - које огражавају и сћмо досћојансћиво књижевности. А њено досћојансћиво сасћојо се у њеној дезинићереносћи да товори дезвремене сћвари, шћек са крајћком ока иледајући на неираведне сћвари шћекућет времена, које, шакође морају биши иосмашћране дезинићересно, како би се ириближило истини дезвременој свејта у коме штраје човек као дивсћивовање са језиком које је шшо дивсћивовање и сћворио. Не иосве срећно дивсћивовање! Сшога је истћом одувек дила иошћредна књижевности као ушћеха "збој моћућности да са њом иоделимо

наша ишћвања, наше осећаје и наше сећање". Хуманом скеићићизму је месћо књижевности - са жаљењем али и са иошћредном дозом разума, морам шшо шшо консћашћујем. Јер, како вели Сћивен Сћендер у сћису "Свећи у свећу" "иревиеше је издаје, иревиеше оишћешћ озраџа иншћелектуалне бламаже". Данас, у Србији, иошћшово, и шшо шакове да је одавно шакове није дило.

Ускрс није дан без наде. Наишћив, шшо је дан наде која се иројекћује на све будуће дане који ће доћи и ходиши свећшом са шћом вером и шћим увећењем. Сшога ова "иосланица" Теби на данашњи дан нека уираво осћане, ишћак осћане, у духу иразника, радосћи и иомирења са свећшом у коме живимо. Јер доћи ће нови свећи а иакосћи сћшарој диће или ојомена или без ојомене осћашћи и биши ираведан заборав.

Поздрави браћта Ачу Лукића, човека чесћишћој и иошћшеној иошћи свих борбених и истћинољубивих Лукића.

Христос Воскресе, Мирославе, Бела Тукадрузе!

Бошко Томашевић, Беч, на дан Ускрса 28. априла 2019.

Извор: 28. 04. 2019. Електронска пошта.

Поручиоци изван Србије плаћају трошкове поштарине. Новац шаљу преко Western Union-а на адресу: **Мирослав Лукић, 180 309 Београд, ул. Сердар Јанка Вукошћића 1/13** (молимо да нам пошћлаоци — кад пошћаљу новац — напишу у електронској поруци, miroslav7275@gmail.com, и број — Control number).

Уплатом годишње претплате од 2000,00 дин, можете да пребринете бригу и на своју кућну адресу добијете сваки штампани број листа **Заветине+**. Ово важи за претплатнике и купце нашег листа *само из Србије!*

СIP - Каталогизација у публикацији Народна библиотека Србије, Београд

82 (497 . 11)

ЗАВЕТИНЕ+ : новине српске ренесансе : стооке васељенске новине будућности / одговорни уредник Бела Тукадруз . - 2014 , бр. 5 (сеп.) - . -

Београд : Сазвежђе Заветине , 2014 - (Београд : Бела мануфактура Press) . - 43 сm

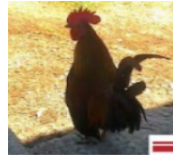
Тромесечно. - Штампано изда. почиње са бр. 5 . -

Друго издање на другом медијуму : Заветине + CD-ROM) = ISSN 2334 - 8704

ISSN 2406-0399 = Заветине + (Штампано изд.)

COBISS.SR – ID 209645324

Овај Ускршњи двоброј
штампан на папиру
продаваће се
по цени од 1000,00 дин.

Старинарница, антикварница, на ваздушним пругама
отворена од зоре до трећих петлова
Возови на овој трансземаљској књижевној радњи не касне. Да ли знате зашто?

ПЕТАО Заветина⁺

Поручиоци из иностранства плаћају и
поштанске трошкове!!

Увели смо и могућност куповине часописа преко
мобилног телефона, PoSтeт упунице. Поручиоци из
Србије шаљу новац на моб. број телефона (+381 65
3006950). То је вероватно најбржи начин куповине
једног часописа. ... Молимо вас да обавезно, уз новац
који шаљете напишете вашу пуну кућну адресу, тј.
адресу на коју треба да вам пошаљемо часопис.

БИО-БИБЛИОГРАФСКА БЕЛЕШКА О АУТОРУ
„ЦЕЛОМУДРИЈА ОВОГ СВЕТА“

Бела Тукадруз (псеудоним; грађанско име **Мирослав
Лукић**, рођен 30. јуна 1950. године у Мишљеновцу, код
Пожареваца, с-и Србија). Завршио је Филолошки факултет у
Београду, смер компаративна књижевност. Годинама је
радио као професор књижевности, библиотекар. Започео је
као песник, објављујући рано песме. Основао је «Заветине»
и неколико књижевних часописа и књижевних награда.
Власник је и координатор утицајног **По.Рт-Ала** | **Сазвежђе**
3, врло препознатљиво на светској Мрежи ...

ДЕЛА

Проза, романи *Дневник за Сенковића* (Београд, 1983),
Лишурџија (Београд, 1997), *Ујкин дом* (Београд,
1997), *Трџовци свештенику* (Београд, 1998), *Месечева свадба*
(Београд, 1999), *Кућа свештеника* (Београд, 2003), *У
друшћиву Пусињских лисица* (2005), *Роман о
месечини: Прејлеи* (2008), *Пасија по Амарилу*
(Пожаревац, 2008), *Северци* (Вршац, 2011)

Књиге есеја : *Музеј Немоућеи Рајшара* (Београд, 1996,
1998), *Меџафизика у белом оделу* (Београд, 1998), *In
continuo, I* (Београд, 1998), *Духови* (Београд, 1998), *Религија
и поезија* (Београд, 1999), *Уметности маховине* (Пожаревац,
2003).

Антологије: **НЕСЕБИЧАН МУЗЕЈ** (Београд, 1998; 2000;
2002... – 2009: осам издања), **Антологија ФЕНИКС** (1998,
2002, 2003, 2006), **Провалија српске књижевности**
(Пожаревац, 2011), **Из карантина** (Ниш, 2011)

Поезија: *Лакомица* (стихови; плакета, 1965, Мишљеновац),
Хомољски мотиви (песме, Кучево, 1969), *Зукванско
еванђеље*, (библиофилско издање, Пожаревац, 1976), *Земља
Недођија* (Београд, 1993), *Флора де ла мунђе* (Београд,
1993, прештампана као последње поглавље романа “Ујкин
дом”), *Свеска ХОМОЉСКИ МОТИВИ* (Београд, 1996;
библиофилско издање), и *Златни Расуденац* (Београд, 1996;
библиофилско издање), **АРХИВ У ОСНИВАЊУ, 1 - 2**
(Београд, 1998; ново, друго, и треће проширено,
библиофилско издање књ. *Свеска ХОМОЉСКИ МОТИВИ,
ЗЛАТНИ РАСУДЕНАЦ*, Београд, 1998), **РАЈСКА
СВЕЋА: Ојус Мирослава Лукића 1968 - 1998** (Београд,
1998), *Врата Звижда* (Београд, 1999.), *Русаљ* (Sectio
Caesarea, Париз, 1999.). *Краљевске инсијније*
(библиофилско издање песникових пријатеља у расејању;
Париз - Фрајбург - Београд, 2000; друго издање 2001).
Мејла грвене Марије, I (Београд, 2002; библиофилско
издање), *Дубоке ђесме немоуће љубави* (Београд,
2005)... **LAS VILAJET** (Анонимна хроника) : *Одабране
ђесме 1986 – 2003* (Младеновац, 2010)... *Свеска САХАРА
АМАЗОН / Notebook SAHARA AMAZON* (двојезично српско-
енглеско издање, Београд, 2011), *Моара
ragasita* (*Пустја воденица*) (Пожаревац, 2012), **КОГИТО
KLUB** (часописно издање, УНУС МУНДУС, Ниш, 2014).
Бела Тукадруз је добитник књижевних награда: Прве
награде **ФОНДА МЛАДИХ ТАЛЕНАТА** и листа **БОРБА** за
поезију (1969); друге награде за прозу **Просветног прегледа**
(1980); прве награде **Вуковог пера** за књигу прозе у
рукопису (Тршић, 1990); »**Дрво живота**“ за књигу есеја
”**Уметност маховине**“ (2003); - «**Повеље Карађорђе**» (2009) за
животно дело посвећено српској духовности. „**Раваничанин**“
Српске Духовне академије у Параћину (2015).
Поезија и проза овог писца преводјена је на енглески,
македонски, немачки и руски.
Дела овог писца објављена су 3 пута : **УМЕТНОСТ
МАХАГОНИЈА. ДЕЛА Мирослава Лукића у 32 књиге**
(Београд, 2002); **АРХИВ ТРГОВАЦА СВЕТЛОШЋУ.**
ДЕЛА Мирослава Лукића у 42 књиге (Београд, 2003);
**ВЕЧИТИ ЧУДЕСНИ КОРЕНОВИ. Сабрана Дела М.
Лукића у 22 т. ЦД** (Београд, 2006).

Заветине+ Број 26 – 27 - Београд, април 2020. Година VI САДРЖАЈ **Ускршњег броја**: Бела Тукадруз **ЦЕЛОМУДРИЈА овог света или ЕНЦИКЛОПЕДИЈА УВРЕЖЕНИХ ПРЕДРАСУДА РОМАН СА БУВЉАКА НЕДОВРШЕНО ДЕЛО** Прологомена (1-4) | **ШИФРА „ЈЕГУЉА“ УВОДУ НЕДОВРШЕНО ДЕЛО** IN MEMORIAM (5-7) | **САДРЖАЈ ФАСЦИКЛЕ БР. 27 ДНЕВНИК ЈЕДНОГ ГУШТЕРА.** (Одломци, писани октобра 1976. године) (8-14) | **КАЛАПЕТРОВСКЕ ГАЈДЕ** | **Из „АЉБУМА СЛИКА“**; фотографија др. 71. *Вирџазарски мост* | (МОГУ ЛИ ТО, О, МЕНЕРЕ ПЕПЕРКОРНЕ?) | **КО ЂЕ НА КРАЈУ ПОБЕДИТИ? САДРЖАЈ ФАСЦИКЛЕ БР. 50А** (14-17) | **НАСТАВЉАЈУЋИ ХРОНИКЕ НАЈБЛИЖЕ РОДБИНЕ** (17-20) | **БЕРМЕТ И АРДЕЛИЈА** (20-25) | **ФАТАМОРГАНА ЈЕДНЕ НЕМОГУЋЕ КЊИГЕ ПОСВЕТА** | **ИЗВОРИ** или како користити ову „Енциклопедију уврежених идеја“? (26-29) | **ЦРКАЛЕСКА РУКОПИСНА КЊИГА ЗВАНА ЈОШ „КРАКАЛЕСКА“** (29-43) | **1. РЕЧНИК ПРОТОТИПА: Свеска Прва. Додатак РУКОПИСНОЈ КЊИЗИ** (43-72) | **II ДУР. ДРУГА КЊИГА ПРИМАЊА И ИЗДАВАЊА ЗВАНА ЈОШ „ДУР“** (Г-дур) (72-91) | **2. РЕЧНИК ПРОТОТИПА: Свеска Друга. Додатак уз КЊИГУ ПРИМАЊА И ИЗДАВАЊА** (91-109) | **III ТРЕЋА КЊИГА ЦЕЛОМУДРИЈА ОВОГ СВЕТА ЗВАНА ЈОШ „СУЗ“** (109-113) | **3. РЕЧНИК ПРОТОТИПА: Свеска трећа. ДОДАТАК уз књигу ЦЕЛОМУДРИЈА ОВОГ СВЕТА ЗВАНА ЈОШ „СУЗ“** (113-124) | **IV РЕП. ЧЕТВРТА, ЖИВА КЊИГА ЗВАНА ЈОШ „РЕП“** (124 – 131) | **4. Речник протоטיפа: Свеска четврта. ДОДАТАК уз ЧЕТВРТУ, ЖИВУ КЊИГУ ЗВАНУ ЈОШ „РЕП“** (131-160) | **V РЕП ОД РЕПА. ПЕТА, БИТНА КЊИГА. ЗВАНА ЈОШ “РЕП ОД РЕПА“** (160 - 178) | **ЕПИЛОГ. ДИЈАГРАМ У ПЕСКУ** (178 -185) | **ПРЕПИСИ ДВЕ АПОКРИФНЕ КЊИГЕ НАБАВЉЕНЕ ИСПОД ЦЕНЕ НА БУВЉАКУ** (185 -193) | **Летопис „ЗАВЕТИНЕ+“ ЕКСКЛУЗИВНО** (193-199) | **ОДАВДЕ: БЕЗ ОБЛАНДЕ С УПРОСТАВЉАЊЕ НА ЈГОРОЈ В АРИЈАНТИ** | **ЦЕЛОМУДРИЈА овог света > ПОДСЕТНИК ИЛИ ВЕЛИКО, ДУГО ПУТОВАЊЕ РУКОПИСА ЈЕДНОГ РОМАНА ОД ФИЛОКЕ ДО СРПСКИХ ИЗДАВАЧА** (193 – 194 | **ФАНТАЗМАГОРИЧНА ИСТОРИЈА** (194- 199) | **Христос Воскресе, Мирославе, Бела Тукадрузе! Б. Томашевић (199) | НОВИ РАПОРТ – Магара – Популарна мобилна електронска књижевност** “Скулптуралне” познатица ПЕТАО “Заветина” (200)

Треба само сањати и снове своје живо у ријечи, у доје, у мрамор и у звуке њеносиши. - Вл. Черина: Лажи у уметности